

HET WEISS-EFFECT - HOF VAN EEDE

foto: Winne Lievens

****-sterren

Hoe zou het leven eruit zien als je kunst en schoonheid verkiest boven de banale realiteit. Wat als je een blinde bewondering voor een kunstenaar en zijn werk verheft tot levenskunst. Kan je trippen op kunst, in trance raken door schoonheid? En waar blijft je eigen ik als je je verliest in aanbidding.

Met dit uitgangspunt maakt theatermakerscollectief **Hof van Eede** een **amusante voorstelling** die op geestige momenten duidelijk maakt hoe kunst soms... de wereld kan veranderen, ten goede of ten slechte.

foto: Winne Lievens

Ode aan een fictieve levenskunstenaar

Pieter-Jan De Wyngaert, Greg Timmermans en Ans Van den Eede ontvangen het publiek in een rommelige schouwburg. Bij het binnenkomen kijken ze je vriendelijk uitnodigend aan. Ze willen losbarsten met hun enthousiasme maar moeten het nog even temperen. Tot iedereen aanwezig is en zit. Al gauw blijkt dat het, uitverkoren, publiek samen met de drie acteurs een avond zal vieren ter ere van en als **herinnering aan Edgard Weiss**.

Edgard Weiss is een totaal fictieve (levens)kunstenaar wiens exemplarisch leven de drie jonge acteurs tot zich gemaakt hebben. Ze overtroeven elkaar met bijeenverzamelde anekdotiek uit het fictieve leven van Weiss, ze pingpongen citaten vol banale levenswijsheid en krijgen rode kaken door gedurfde dagdromerij, trippend op de fictieve ideeën van hun grote voorbeeld.

Steeds meer wordt duidelijk dat deze drie acteurs hun eigen realiteit ruilden met een evocatieve realiteit: ze leven zo exact mogelijk in de voetsporen van hun idool. Ze dragen dezelfde kleren, ze bekampen dezelfde demonen, ze celebreren hetzelfde ontbijtritueel. Al snel wordt duidelijk dat deze excessen van bewondering en verafgoding een grote aanslag heeft gepleegd op de eigenheid van elk individu. En op momenten dat het individu nog twijfelt of vragen stelt wordt het keihard door de bekeerde adepten neergesabeld. Pieter-Jan speelt dit genuanceerd: het is zeer geloofwaardig, en grappig, hoe hij van voyeuristische buitenstaander meegezogen wordt in de kring van blinde aanhangers. Greg is het meest gevorderd in de ver-Weissing en transformeert bij momenten in een culturele goeroe. Ans doet struikelend haar best om Greg bij te benen en wedijvert naar de allerhoogste aanbidding.

foto: Winne Lievens

Lichtvoetig filosoferen met kilo's spelplezier

Het **minimalistisch en amateuristisch aandoend decor** onderstreept de doorzichtigheid van de evocatie, letterlijk en figuurlijk. De geprojecteerde beelden flirten suggestief met de verloren eigenheid van de euforische personages.

Het Weiss-effect **verwijst naar het Werther-effect**: een beangstigend fenomeen van

jonge mensen die na het lezen van Goethes 'Die Leiden des jungen Werther' zelfmoord pleegden. Maar er zijn nog meer recente voorbeelden van gelijkaardige excessen waar individuen de ideeën van een kunstenaar of kunstwerk voor realiteit nemen en daardoor een onherstelbare stempel drukken op de werkelijkheid: De Amerikaanse klassieker 'The Catcher in the Rye' van Sallinger had een immense impact op de moordenaar van John Lennon. Of nog recenter zorgde de film 'Natural Born Killers' voor een golf van dwepend kopieergedrag.

Terwijl veel echte voorbeelden hebben geleid tot tragiek in de samenleving is het celebreren van Edgard Weiss een viering van de levenskunst. Uit de banaliteit van zijn biografie worden lessen getrokken om de schoonheid van het leven te beleven. Nu lijkt deze thematiek een zware pil om te slikken maar niks is minder waar. De Wyngaert, Timmermans en Van den Eede lepelen deze **veelgelaagde theatertekst** met een **grappige lichtheid en kilo's spelplezier** op aan het publiek. En toch verlaat je met de zaal met genoeg bagage voor een heerlijk avondje filosoferen en interpreteren.

foto: Winne Lievens

Kinderen van hun ouders

Het is zeer fout om de kinderen met de ouders te vergelijken en te generaliseren. Maar Ans en Louise Van den Eede hebben duidelijk veel voorstellingen gezien van hun **vader Peter**. Ook hij en de zijnen van De Koe zijn meester in onderhoudende, soms hilarische praatstukken waar grote politieke ideeën en heftige filosofieën op een bijzonder entertainende manier bij het publiek worden ingemasseed. De appel valt niet ver van de boom.

En toch is deze Hof van Eede ook duidelijk een nieuwe generatie die met schijnbaar eenvoudige theater teksten en frisse veelbelovende acteurs nog veel van zich zullen laten horen.

Roeland de Trazegnies